

Válogatás délkelet-alföldi szerb népdalokból

Nőtt egy sudár mandulafa...

Nőtt egy sudár mandulafa,
Magas hajlékony.

A fa alatt Veljkó fekszik
Egy szép leánnyal.

A párnájuk: erős karja
Veljkó hajduknak.

Derékaljuk: lóherének
Üde szőnyege.

Takarójuk: hajlós ága
Mandulafának.

Keskeny ösvény vezet oda,
Alig látható.

Azon sétál öreg anyja
Veljkó hajduknak.

Amint sétál, szólongatja
Édes Veljkóját:

– Ébredj, ébredj, kedves fiam,
Bizony pirkad már!

Lánytestvérid felserkentek
Lovad itatni,

Fitestvérid felserkentek
Lovad zabolni.

Ébredj, indulj, édes fiam
Török elébe,

Testvéreid védelmében,
Könnyük ne hulljon!

Deszk (Csongrád megye)

Eredetijét énekelte:

Rusz Jován földműves, 1894.

Elaludt a leány...

Elaludt a leány
Cseppet a gyepecskén.

Szürke sólyom kelti,
Szemeit csókolja.

– Kelj csak fel, leányzó,
Omlik a hegyoldal:

Nyáj közelít arról,
Két ifjú juhással!

Egyikük megy békén,
Nem akar a másik.

Mondja a leánynak:
– Kelj csak fel, leányzó!

Menjünk csak oda le,
Aranyos mezőre!

Arassuk a búzát,
Versenyben arassunk!

Ha te aratsz többet,
Tiéd lesz a nyájam,

Ha enyém lesz a több,
Feleségem leszel.

Talpra szökken a lány,
Sarlót tesz vállára.

Elmennek oda le,
Az arany mezőre.

Vágták ők a búzát
Hajnaltól estélig.

Lány kévét köti
Kilenc testvérbátyja.

A legényét köti
Kilenc jó pajtása.

A szép lány levágott
Háromszázat s hármat.

A legény levágott
Kettőszázkét kévét.

Azt mondja a leány:
– Hallod-e te juhász?

Add ide a nyájad,
Mivel legyőztelek!

Juhász imát mormol,
Majd így felel néki:

– Mit kezdesz nyájammal,
Sok szép juhaimmal,

Mikor nincsen füved,
Hogy legeltesd őket,

Vized sincsen néked,
Hogy megitasd őket,

De árnyékod sincsen,
Ahol delelhetnek?

Feleli a leány:
– Hallod-e, te juhász!

Van énnékem mezőm
Nyájam legeltetni:

Az én sűrű hajam
Üde dús legelő.

De vizem is vagyok
Nyájam megitatni:

Fekete szemeim
Tisztavizű két kút.

A két szemöldököm
Lesz a nyájnak árnyék.

Magyarcsanád (Csongrád megye)

Eredetijét énekelte: Gedosev Velimir esperes, 1912.

A műfordítás-válogatás alapjául szolgáló eredeti népdalokat, számos további népi szöveget és a gyűjteményhez írt magyarázatot lásd: Grin Igor: „Szerb népi énekek című munkájában (Studia Folkloristica et Ethnographica 43. Szerkeszti: Ujváry Zoltán – Debrecen, 2001.). A szerb népi énekek magyarra ültetése a szerző munkája.